

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3Nt/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010206
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1116010206.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Kačániho a prísediacich JUDr. Mariána Mišíka a Bc. Mileny Vargovej, v trestnej veci odsúdeného U. G., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3Nt/5/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. 07. 2016 v Bratislave, takto

r o z h o d n u t i e :

Podľa § 33 odsek 2 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov per analogiam je zomrelý AK. G., K.. XX. XX. XXXX, G. XX. XX. XXXX, K. O. G., R. S. D.

účastný

súdnej rehabilitácie z odsúdenia rozsudkom bývalého Krajského vojenského súdu v Bratislave zo dňa 05. 01. 1950, sp. zn. Ktr-687/49-1., a to v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom bývalého Krajského vojenského súdu v Bratislave zo dňa 05. 01. 1950, sp. zn. Ktr-687/49-1. Bol U. G., K.. XX. XX. XXXX, G. XX. XX. XXXX, K. O. G., R. S. D., uznaný vinným zločinom porušenia subordinácie podľa § 145, § 146:c a 149 Vojenského trestného zákona č. 19/1855 ř. Z. a bol odsúdený k trestu žalára v trvaní 9 (deväť) mesiacov, zostreného mesačne pôstom a tvrdým lôžkom

Dňa 05. 04. 2016 bol tunajšiemu súdu doručený návrh A. I., rod. G., K.. XX. XX. XXXX, O. XXX XX G. Č.. XXX, dcéry odsúdeného, urobeného prostredníctvom jej obhajcu, aby súd vyslovil účasť menovaného odsúdeného na súdnej rehabilitácii vo vzťahu k uvedenému rozsudku. V odôvodnení svojho návrhu poukázala na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), Ústavného súdu Slovenskej republiky, rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky a všeobecných súdov Českej republiky.

Vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia, resp. použitia konkrétneho ustanovenia zákona č 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov navrhovateľka uviedla, že v rozhodnutí vo veci Bayatan ESLP odkazuje i na rezolúciu Komisie pre ľudské práva č. 2004/35 zo dňa 19. 04. 2004, v ktorej táto vyzvala štáty, ktoré tak ešte neučinili, aby prehodnotili svoje aktuálne právne poriadky a prax týkajúcu sa výhrady svedomia voči vojenskej službe a v svetle rezolúcie č. 1998/77 Komisia tiež povzbudzuje štáty, aby prehodnotili udelenie a efektívnu implementáciu amnestií a reštitúciu práv v právnom poriadku a praxi pre tých, ktorí odmietli vykonať vojenskú službu z dôvodu výhrady vo svedomí. Podľa navrhovateľky uvedené odporúčenie Komisie vyjadruje názor, že na odstránenie dôsledkov kriminalizácie odmietnutí výkonu vojenskej služby z dôvodu svedomia alebo náboženského presvedčenia je spravidla potrebné aplikovať osobitné - špeciálne právne inštitúty - amnestie alebo reštitúcie. V našom právnom poriadku podobným špeciálnym právnym nástrojom bol zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov. Ďalej tiež uviedla, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti nehovorí, ktoré konkrétne ustanovenie uvedeného zákona by sa malo použiť. Avšak nejaké ustanovenie použiteľné byť musí, pretože inak by odkaz na tento zákon nemal zmysel ako návod pre

aplikáciu rozsudku ESLP zo dňa 07. 07. 2011 vo veci Vahana Bayatana. Všeobecné súdy v tomto smere aplikujú § 33 ods. 2 tohto zákona, v zmysle ktorého podanie návrhu nie je viazané žiadnou časovou lehotou a možno ho použiť vo všetkých prípadoch, kedy vo vymedzenom období, t. j. od 25. 02. 1948 až do 01. 01. 1990, došlo k perzekúcii kvôli trestným činom uvedeným v § 2 alebo 4 uvedeného zákona.

Na podklade podaného návrhu súd po zistení, že je na konanie a rozhodnutie príslušný (§ 7 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon č. 119/1990 Ub.“/) a návrh podala oprávnená osoba (§ 5 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb.) určil verejné zasadnutie na deň 08. 07. 2016, o ktorom upovedomil navrhovateľku, jeho obhajcu a prokurátora a ktoré v súlade s § 294 ods. 2 Tr. por. vykonal v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá sa písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23. 06. 2016 ospravedlnila z neúčasti na predmetnom verejnom zasadnutí a súčasne výslovne požiadala, aby sa verejné zasadnutie konalo v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to osvedčenia o československom štátnom občianstve odsúdeného zomrelého U. G., zápisu bývalého Krajského vojenského súdu v Bratislave uloženého vo Vojenskom historickom archíve Bratislava a rozsudku bývalého Krajského vojenského súdu v Bratislave zo dňa 05. 01. 1950, sp. zn. Ktr-687/49-1.

Obhajca navrhovateľky na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu a žiadal, aby mu súd vyhovel.

Rovnako prokurátor na verejnom zasadnutí navrhoval vyhovieť podanému návrhu.

Podľa § 4 písmeno f) zákona č. 119/1990 Zb. prieskumné konanie podľa tohto oddielu možno konať vo veciach, v ktorých sa v čase od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 vyhlásilo odsudzujúce súdne rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť, pre iné zločiny, trestné činy, prečiny alebo priestupky neuvedené v § 2, spáchané po 5. máji 1945 podľa druhého oddielu zákona č. 19/1855 r.z.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. konaniu nebráni smrť odsúdeného. Trestné stíhanie nemožno po zrušení pôvodného rozhodnutia zastaviť preto, že odsúdený zomrel.

Po posúdení všetkých relevantných skutočností, vychádzajúc z dikcie § 4 písmeno f) zákona č. 119/1990 Zb. dospel súd k záveru, že návrh je dôvodný. Trestné činy, za ktoré bol zomrelý U. G. vyššie uvedeným rozsudkom odsúdený podľa Vojenského trestného zákona č. 19/1855 r.z. spadajú do kategórie trestných činov, na ktoré sa vzťahuje citované ustanovenie zákona č. 119/1990 Zb.

Súd sa takisto v plnej miere stotožnil s argumentáciou navrhovateľky o nevyhnutnosti analogického použitia § 33 odsek 2 zákona č. 119/1990 Zb., nakoľko len postup podľa tohto ustanovenia umožňuje naplniť účel tohto zákona vyjadrený v jeho § 1 ods. 1 v kontexte judikatúry ESLP. Pritom použitie tohto ustanovenia je všeobecne akceptované súdmi pri konaní a rozhodovaní v obdobných prípadoch.

Na základe uvedeného súd konštatuje, že boli splnené podmienky pre odstránenie dôsledkov kriminalizácie odmietnutí výkonu vojenskej služby z dôvodu svedomia alebo náboženského presvedčenia spôsobom vyslovenia účasti zomrelého U. G.S. na súdnej rehabilitácii tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd v Bratislave. Sťažnosť má odkladný účinok.